

Передплата

«РУСЛАНА» вилосить:

в Австрії:

за цілий рік . . . 20 кор.
 за пів року . . . 10 кор.
 на чверть року . . . 5 кор.
 а місяць . . . 170 кор.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 за пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків

Посланоке число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очі і душу ми вирнеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових всальмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. поноудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агеиці Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи знертає сялише напередне застереженя. — Рекламациі неопечатанія вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсїланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Виборча реформа.

Справозданє комісії для виборчої реформи, — розданє еще в пятницю послам в формі друкованої брошури — входить нині в понеділок в дорозі наглого внесеня на дневний порядок нарад палати послів. Справозданє споряджено під напором правительства в протягу двох діб, а також при розправі в повній палаті правительство домагає ся можливих скорочень.

Однак треба сумнівати ся, чи тут піде всьо так легко і гладко. Вже до I. артикулу внесено вотум меншости з жаданєм знесеня палати панів; автором є пос. Хоц, а підписав між иншими пос. Василько. До §. 6. (розділ мандатів) є таких внесень 25, а більша частина відносить ся до судетских країв. Що до Галичини крім протесту руских послів є ще внесене Стажиньского о прибильшенє числа мандатів для Галичини до 114, Гломбіньского о польский мандат для Буковини і Кайзера о німецкий мандат для Галичини. Окрім сего є ще до инших параграфів зголошених 24 наглих внесень.

Становиско руского клюбу є поки що вижидаюче. На послідній нараді клюбу порішено трема голосами против двох не приступати до обструкції підчас другого читаня, а в дорозі переговорів з правительством ввести відповідні кавтелі для збереженя інтересів руского населеня, загроженых головно провктом пос. Стажиньского що до лученя громад, менших від 1500 душ, в виборчі одиниці. Виравді пи. Яворский і Романчук заявили ся були за обструкцію, але в виду фактичної не то вже безуспішности, але прямо неможливости переведеня обструкції при такім малім числі руских послів, беручих участь в нарадах, також і становиско тих обструкціоністів треба уважати тільки «принципіальним».

В справозданю комісії находить ся між иншим зіставленє виборчих округів після народности Німці мають виборчих округів з переважаючим німецьким населенєм 233, іменно в Австрії долішній 64, горішній 22, в Чехах 55, Стирії 23, в Тиролю 16, Шлезку 9, Каринті 9, Сольногороді 7, Форальбергу і на Буковині по 4, в Країні 1. Змежи австрийских коронних країв Німці не мають репрезентації тільки в Галичині, Дальмації і країв Побережя. Чехи мають 107 округів, іменно в Чехах 75, на Моравії 30,

в Шлезку 2 (а один спірний з Поляками), Поляки мають 82 округів, іменно в Галичині 78, в Шлезку 4; Русини мають 33 округів, іменно 28 в Галичині, 5 на Буковині, Словенці мають 24 округи (в Країні 11, в Стирії 7, в Гориці 3, в Каринті, Істрії, Триєсті по однім). Сербо Хорвати мають 13 округів (11 в Дальмації, 2 в Істрії), Італійці 19 округів (9 в Тиролю, 4 в Триєсті, по 3 в Істрії і Гориці), вкінци Румуни мають 5 округів на Буковині.

З подорожи до св. Землі.

(Дальше).

Єрусалим 19. IX. 1906.

В середу рано 19. вересня ідемо на страстну дорогу, яка провадить від брами св. Стефана, попри австрийский приют, аж до церкви Гробу. Перед тим вступаємо до церкви св. Анни, яка стоїть на місци, де був дїм родичів Марії, Йоахима і Анни і де народила ся Марія. Через малу браму входить ся на подвірє з оліяндрами і серцевими деревами, серед яких стоїть церковь св. Анни. В правій стороні церкви сходить ся до крипти, в якій є два престолы, з котрих один стоїть на тім місци, де народила ся Марія.

На полудне від церкви є музей з всякими предметами, о яких споминає ся в св. письмі, на північ сходить ся через браму, в якій монахи продають образки і медалики, над став Ветезда, над яким уздоровив Ісус недужого, котрий від 38 літ ждав, щоби хтось поміг ему скупати ся в ставі.

Над сею саджавкою видко стару якусь будову якби руїни давньої церкви. Люди сходили вузкими сходками аж до води і умивали собі очі і лице.

Сі місця належать до черців «Білих Отців», они носять білі ряси, а на голові фез турецкий, є обряду греко-католицкого і удержують школу, та семінар для богословів.

Дорога страстна зачинає ся в місци, де був замок Антонія, с. є на північно-західнім розі святиної площі. На подвірю перед палатою Пилата засуджено Христа, а Пилат мешкав в замку Антонія. В сїм замку мешкали радо намісники римські, позаяк звідси могли легко слідити жидів, які численно збирали ся довокола святині. Тут була також постоянно залога військова, щоби сей час здусити на місци всякі змови і початки повстаня жидівского. Тут сказав Пилат «Ессе

homo!» (отсе чоловік!), вказуючи на збитого і збідженого Христа, і близько сего місця є церковь «Ессе homo», яка є в руках Сестер Сионских; ми їх вже пізнали у св. Івана.

Страстних стаций є 14, а з тих 5 є в церкві Гробу. На кожній стації є відповідні статуї, нераз дуже гарно викінчені.

I. стація в замку Антонія, де засуджено Христа на смерть. Каміні на яких стояв тогди Христос і Пилат вмуровані в лук, який веде над улицею. Таких луків було три в брамі замку Антонія, а часть одного видко в церкві «Ессе homo» за престолом. Під церквою вказують правдивий брукований, якби хідник з старих камінів, по яких ступав Христос.

II. стація є близше брами св. Стефана, де вложено хрест на Ісуса. Коло австрийского приюта будує ся церковь католицких Вірмен. Сейчас за брамою є капличка, де Ісус упав перший раз під хрестом, се є III. стація, а під вісьменською церквою є IV. стація, де Марія стрітила ся з Христом. Лиця статуй природної величини, а особливо Марії, дуже гарні. Тут є в мозаїці відбитка стопи Матери Божої. На розі, де дорога скручує під гору, є V. стація, де Симеон поміг нести хрест.

Ідемо під пору. Через улицею біжить камінний лук. По лівій руці є каплиця св. Вероніки, а заразом VI. стація, де Вероніка обтерла лице Ісуса. Нині є се власностию католицких Греків. На кінци улиці є VII. стація, де Ісус упав другий раз під хрестом. Є тут, як згадувано, дивний стовп до оповіщуваня рішень суду. Тут кінчило ся давне місто і попри сей стовп через браму судову виводжено засудженых за місто на місце страченя.

На ліво веде дорога через базар, де є харчівні і крамниці з всякими овочами і товарами до їдженя. Не ідемо нею, але дальше в гору в первіснім напрямі на захід, минаємо лук і стаємо перед німецьким приютом Йоанітів. До него припирає мур грецкого Монастира Коралямбос, на яким є уміщена VIII. стація і се є місце, де Ісус потіпав плачучі женщины.

Дальше дорога забудована. Вертаємо на базарову улицею. В половині улиці на право є сходки, які ведуть до авесиньского монастиря. Перед брамою до монастиря на стовпі є IX. стація, де Ісус упав третій раз під хрестом. Вертаємо назад на базарову улицею, нею ідемо дальше в полудневім напрямі, на кінци єї скручуємо на право межи російский дїм, а протестанцку церковь і через вузкі

низькі двері входимо на площу перед церквою Гроба, відтак до церкви, де є п'ять послідних стайцій.

На 10. стайції здирають одіж з Ісуса Христа, 11. прибивають Ёго на хрест, 12. смерть Христа на хресті, 13. Ісус мертвий на руках Марії а 14. св. Грїб.

По дорозі виголошували сьвященики відповідні короткі проповіді. Коли через кілька днів в Єрусалимі дивили ся на Русинів, на їх вірцеве поведене, їх громадне звиджуване сьвятих місць і горячі молитви, — всі без виїмки говорили, що єще не виділи так побожних паломників, як Русини.

(Дальше буде).

Надзвичайні загальні збори Тов. „Просьвіта“.

(Конець).

По обідній перерві зібрало ся за всігди єще споре число членів, а голова проф. Огоновский відкрив збори заявою, що з причини браку часу відпаде реферат про господарські спілки, а приступити ся до реферату про реформу видавництва „Просьвіти“. За згодою зборів заняв слово референт др. Колесса і в довшім виводі представив ухвали анкети в справі реформи видавництва. На будуче мають видавати ся, після сих ухвал, книжочки з як найріжноріднішим змістом в формі читанок з малими а добірними статейками. Матеріал будуть черпати головно з російської популярної літератури, яку за порученєм виділу, вибрав п. Кость Паньківский, будучи в Києві на ювілею Івана Нечуя-Левицького. Ся література надає ся найбільше до вихіснування задля подібних земельних і культурно-просьвітних обставин російського народу до нашого селянина. Надто має видавати ся часопись для членів Товариства.

При кінці поставив референт ідентичну резолюцію з попередною, щоби збори прийняли в засаді проєкт анкети задля реформи видавництва „Просьвіти“ і поручили виділови переведене відповідної організації. Над тим рефератом мала розвинути ся дискусія, однак з причини спізненої пори і рівночасно відбуваючих ся зборів „Народної Торговлі“, на які спішило ся багато членів, голова хотів приступити до замкнення зборів.

Та мимо сего бесідники прямо рвали ся до промов, а заміти з причини недостаточного обговореня справ зібрав о. Волянський в ось які постуляти:

Щоби на будуче передовсім не назначувано загальних зборів в такий день, коли инше краєве товариство скликає їх для себе; щоби членам, зглядно філіям і читальням „Просьвіти“ достарчувано перед зборами докладнішого субстрату до справ стоячих на дневнім порядку; щоби збори відбували ся на основі репрезентації. Устрій „Просьвіти“ — виводив бесідник — є такий, як старинної римської історії. Доки Рим був собі містом з околицею, то збори римських горожан на форум були відповідні і не представляли трудностей. Але коли

Рим став імперією, обнимаючою цілий старинний сьвіт, тоді переїрнація сівіум гоманогіум до Риму стала для них вельми утяжливою. А коли вже зіхали ся, то було їх стільки, що ніяк не могли ані помістити ся на форум, ані виговорити ся, ані нічого урядити. В такім самім положеню находять ся члени „Просьвіти“. Тісно нам тут в тій сали, що четвертина, яка приїхала з далекої провінції, стояла за дверима на куритарі, не беручи уділу в нарадах, виговорити ся людям нема як, хотай не один з нас приїхав зі своїми проєктами і жаданнями, а і ухвали переходять більшостию, не знати якою. Бо на збори приходить кождий член „Просьвіти“ без розбору: зі Львова більше, бо їх се нічо не коштує, з подальшої провінції менше, бо се потягає за собою страту часу і гроша, з одної місцевости приїде більше членів, часом зовсім випадково, з другої ніхто не явить ся, а ніхто не має про се ані сьвідомости ані евіденції. Огж сему треба зарадити в сей спосіб, щоби не саме членство давало право до участі в загальних зборах, а делегація від поодиноких читалень і філій „Просьвіти“. Бесідник ставить вносене, щоби загальні збори поручили виділови опрацювати в сїм напрямі зміну статуту і предложити єї слідуючим загальним зборам.

Принято се вносене через аклямацію, а також поручено виділови, щоби всі три реферати, приготовлені на нинішні збори оголосив чи то в часописи „Просьвіти“, чи в иншій часописи. На сїм замкнув голова збори подякою за интензивну участь в зборах.

Мадярська згода

З великої хмари — малий дом, можна би сказати в справі збільшеня контингенту рекрута, який визвав таку бурю на Угорщині. Передовсім належить ствердити, що новий спільний міністер війни ген. Шенайх побував минулого тижня в Будапешті, зложив візити всім міністрам і зробив як найліпше вражінє між угорськими міродатними личностями. Допитуючим ся дневникарям відповів міністер війни, що на сей раз не хоче розвивати своєї програми, ані жадати підвисшеня контингенту рекрута, а тільки приїхав сповнити формальність представленя себе на новім становиску.

Та мимо сего слідна стала проява зміни настрою мадярських повівністів в військовій справі. Іменно на суботнішнім засіданю угорського сойму заінтерелював пос. Вашоні правительство, чи оно не схотіло би подати до відомости пакт, заключений з Короною в військовій справі і чи намірає внести предложене о підвисшене контингенту рекрута і як може такий крок погодити з давнішою своєю заявою. На се відповів президент кабінету др. Векерле в спосіб, який можна уважати остаточним і то корисним полагожденєм тої справи, а то тим більше, що палата без ремства прийняла сю відповідь до відомости.

Др. Векерле пригадав, що військової квестії не порушувано на ново в послідних часах. Сю квестію порушила пре-

са, а деяким живлам залежало на тім, щоби єї роздути задля заключеня супокою в краю. Що до інтервю міністра війни, то бесідник може заявити, що діяльність сего міністра не стоїть в суперечности зі змаганнями угорського правительства і можливим є солідарне співділанє з ним, — а се є найважнішою квестією. Що дотичить пакту, то він не є нічим иншим, як тільки програмою правительства, яку правительство предложило свого часу соймови. Правительство стоїть дальше при сій програмі і заявляє, що не приймало на себе жадних зобовязань що до підвисшеня контингенту рекрута. Правительство поновлює сю заяву, але додає, що кождий мусить признати доконечність якогось підвисшеня числа вояків. (Потакуваня). Правительство признає сю квестію, однак не взяло на себе жадного зобовязаня що до часу, розмірів і услівій того підвисшеня. Особисто бесідник може заявити, що не згодив би ся під жадним услівєм на підвисшенє числа рекрутів тільки задля підпираня мілітаризму. Однак о се тут не розходить ся. Міністер стверджує, що ціла публична опінія стоїть за тим, що треба згодити ся на деяке підвисшенє числа рекрутів, однак під услівєм, що стануть сповнені національні жаданя, які піднесуть з угорської сторони. Ся квестія є отже в завішеню.

Тут не розходить ся о жадне військове надужитє, або зріст мілітаризму, але о просту річ, що хто хоче мати нові гармати, мусить мати також відповідне число вояків до їх обслуги. Коли порозуміне з Короною прийде до успіху, — а під тим услівєм правительство обняло свої функції, то інтерпелянт може бути пересьвідчений, що правительство відчуває обовязок, щоби не зволікати з сею квестією, але полагодити єї як найскорше. Правительство повторює свої засади рішучим способом, обстає при них і постарає ся в кождім разі о розвязку сеї справи, яка недавно розжеврїла була цілий край. (Живі оплески).

Інтерпелянт як і палата прийняли сю відповідь до відома.

Просимо відновити передплату.

НОВИНИ.

— Календар. Вівторок: руско-кат. Арети, Атаназія; римо-кат. Леонарда. — В середу: руско-кат. Маркіяна; римо-кат. Геркуліяна.

— Інавгураційний вечерок львівського „Сокола“ відбуде ся в найближшій четвер у власній сали (дім „Просьвіти“ ул. Руска 20). Учасність в вечерку зволіли прийняти: п. Олекс. Сельський, тенор, ученик п. Мипуґя, з Києва, п. Паньків, скрипкарь, п. Т. Шухевич, пляіст, п. Климко, декляматор і хор „Львівського Бояна“. В програму входять ще гімнастичні точки і промова. Початок вечерка о 7. год., а о год. три чверти на 7. відбуде ся торжественне посьвяченє сали. Вступ: крісла по 1-50, 1 і 0-50 К, стоячі місця по 30 с. Білети можна вже набувати в „Сокільскім Базарі“ а в день вечерка при касі.

— Великий академічний равт устроений заходом тов. „Кружок Українок“ і тов. „Академічний хор Бандурист“ в просторій сали „Народного Дому“ минутої суботи удав ся у обох своїх частях знаменито.

Часть І-шу впливнив концерт, який під зглядом артистичним не уступав навіть концертам, даваним на виповнене цілого вечера. «Бандурист» ведений п. Смолінським все ще розпоряджас неочіненним матеріалом, спосібним до віддана найтрудніших технічно композицій.

Але нехай управа «Бандуриста» не забуває, що добір знаменитого хору не все однаково легкй — ту також роки голодні з урожайними чергують ся — тож коли під сю пору судьба Вам ласкава, належить культивувати сеєю штуку красну усюди там, де кличе Вас поважна і не без сусобного значія хвиля — а чим більше праці тим більше вправи, тим більше інтересу для самої штуки. Сольові точки концерту обляди крім п. Форостяни, скрипака наскрізь музикального і совісного члена «Бандуриста», також пп. О. Вахнявниівна і А. Шеховичівна. П. О. Вахнявниівна так в піснї Schubert-а як також в Січинського «Рідний край» дала доказ, що є співачкою концертовою з гарними прикметами. Голос високий, дзвінкий і милий а при тім заокруглений і доволї вирізняний завдяки серпозній праці в тім напрямі у Вишнім Інституті музичнім. Концертантка не гонять за марними ефектами але як в житю щоденнім так і в співі скромністю та ніжністю жіночою побджає. П. А. Шеховичівна вперше далась пізнати у Львові як паястка. Bethoven-івска фантазія (cis moll) вийшла з під доволї вправних пальців концертантки вправді не всюди з повною маркою прецизії (часть І), але позатим гра загалом інтелігентна без граматичних похибок, гарне уложене руки і замітна дискреція в динаміці. — Дуже радо витаємо нову і симпатичну силу концертную.

По концерті — почалась часть ІІ, себто танці з всіма заповідженнями більше або менше милими несподіванками будьто для публики, будьто для комітету — але забава була дуже весела. Бандуристи памятаючи на завив бесідників на комерсі по передферіяльнім концерті, який їх тоді на поважній наразив дефіцит — не зразились, лиш устроїли равт а щоб уникнути усякого ризика, винайшли друге товариство, котре рішилось улюкувати свої капітали в сфінансоване сего підприємства і завдяки щасливій конюнктурі доходом поділились. Понад 100 пар танцюючих, сам почесний комітет з мужами станувши до кадрили репрезентував контингент над 50 пар — а наречені — а свобідні, а провінція в числі поважнім — усе те було доказом, що оба товариства тішать ся симпатією загалу. Крім того явились делегати тов. «Академічна Громада» і «Основа». — М. В.

— Дві послідні аматорські вистави доказали, що «Гриць» і «Запорожець» все найдуть своїх любителів, які вислухають їх з приємністю і вдоволенням. Вишні круги львівських Русівів вправді бойкотують їх, чи в театрі заводовім чи аматорським, але на щасте пробудило ся у Львові руске міщанство і оно ратує загрожену славу тих шук та боронить уперто уживану фразу про їх «новість» і «безсмертність». Вчерашнє представленє народного образу «Ой не ходи Грицю та на вечерниці» дане в салі «Гвязди» повело ся під кождим зглядом дуже добре. Аматори з Читальні «Просьвіти» на жовківським передмістї виступили по совісній праці і хоч многі з них перший раз були на сцені, однак грали як фаховці. На чоло висуває ся симпатична пара, славно знана вже з аматорської сцени, пп. Купчинські, в ролі Марусі і Грицька. П-і Купчинська знаменитою грою, у всіх деталях природно відтвореною і дзвінким металічним сопраном заповонила аудиторію. В тім лавровім поході серед рісних оплесків єї муж додержав її кроку що до гри і голосу. Про інших виступаючих можна висловлюватись лише в суперлятивних. П-на М. Матияшківна (в ролі матери Марусі), п-на Легка (Дарина), п-на М. Гричківна (Галина) і інші, котрих імена я не розпятав, виявили справдішну рутину акторску на сцені, хоч деякі лише що з нею познакомили ся. П. Бурбела подав перестудіований,

тип «злого духа» Хоми. П. Сироїд запрезентував свій гарний і сильний баритон. П. Гед вивязав ся зовсім добре з невеличкої ролі старого Шурая, а роля міхонша Дмитра дала вагоду пізнати в п. Медведеви знамениту силу спенічну. Хори держали ся кріпко, а збірні сцени мали много, може аж за багато житя і руху. Одинока музика «Гармонії» шванкувала часто і взивала негодованє зі сторони публики. Сая, можна сказати, була битком заповнена. Вправді 100 місць з І- і ІІ-рядних крісел нерозпродано, але пізнійше хилцєм обсадив їх стоячий партер, що розкупив чверть тисячі білетів. Було отже майже само міщанство і родина низших урядників, що не носягли по стан засиджена І-рядних крісел, належних з рації ціни тим, що не явились на представленю. В тім самім часі було також гучно і тісно при столиках каварні і реставрації «Нар. Гостиниці». Є се лише свідомством скріпленя рускості в городі Льва і модерного поділу розривок. С. Г.

— Руска гімназія в Перемишлі є сего року дуже переповнена і з многох причин потребує пильнійшої опіки зі сторони шкільних властей. Дня 2. с. м. була у п. намісника депутация родичів учеників тої гімназії з меморіялом, виказаючим браки тої школи і домагаючим ся їх усуненя. Меморіял підносить еталій зріст фреквенції, яка сего року дійшла до імпозантної суми 836 учеників. В наслідок сего запанувало велике переповненє в класах, так що оба відділи клас І, ІІ, ІІІ, а навіть VІІ мають чило учеників 58—77; до того часть салі шкільних є рішучо до ужитку шкільного невідповідна. Сая приготавляючої класи, то звичайній мешкальній покоїк 3½ м. широкий, 5½ м. довгий, а 3 м. високий; містить ся там 46 учеників. Класа VІІ 5 м. широка, 5½ м. довга, 3 м. висока містить 41 учеників, з яких двоє з браку місця сидять на доставлених кріслах. До того тої класи положені при самій улиці, а на тім самім поверсі і в тій самій передкімнаті мешкає жидівска родина. Меморіял виказує також брак кваліфікованих сил учительських в гімназії. На 16 клас є один катехат дійсний, 3 дійсних фільольогів, по одному германістї і математикови, тому лучалось, що підчас піврічної хвороби трох учителів, заступали їх молоді суплєнти без найменшої практики учительської, а тепер вже від місяця в вишній гімназії не учать математики і фізики, бо учителя тих предметів покликано до війска. Родичі проте домагають ся утвореня відповідно до числа учеників нових пяти клас, зорганізованя клас паралельних в окрему філію з окремою педагогічною управою та системізованя нових посад учительських при тій гімназії. Депутация була також у віцепр. п. Плажка, п. Дембовського і інсп. Івана Левицького заступаючого слабого інсп. Майхровича. Намісник і всі прочі признали, що жаданя суть оправдані і обіцяли — о скілько се можливе — браки ті усунути.

— Віча в справі виборчої реформи будуть: дня 6. с. м. в Горлицях, а 9. с. м. в Калуші о 1. год.

— Вісти з закорд. України. В ночи під 29. жовтня в Лубнях у кореспондента газети «Полтавщина» Ю. І. Яновського була трусувниця. Сего вечера д. Яновський був у театрі, то вже й там помітив, що его пильнують два пристави, три околочні і три городові. В ночи, вернувши ся до дому, Яновський не спати, але швидко прокинувся від якогось брязкоту; виявило ся, що то стріляно в вікна, брязчали розбиваючі ся шаби. Так почала ся трусувниця, на яку прийшло 11 стражників, 4 городових, два околочні і пристав. Збудивши господиню, д. Лебединську, в якої жив д. Яновський, поліція звеліла відчинити двері. Господиня вдягши ся, пішла була відчинити двері, аж тут почало ся стрілянє; тоді вона кинула ся назад у хату, щоб поховати від куль переляканих дітей. Кажуть, що віби то з будинку Лебединської стріляно на поліцію, через те й вона почала стріляти. Як поранено двома кулями околочного Гердика, то

пристав звелів поліції йти від будинку. Як поліція пішла, то виявило ся, що мало не всі вікна в будинку попрострілювано, а квартиру Яновського прострілено 12 кулями. Не більше по 1½ годин пристав знову приїхав, але сего разу вже з ним було пів роти салдатів і пів сотні козаків. З 15 козаків, салдатів та городових вскочило в хату, стягли Яновського з ліжка і звеліли вдягти ся. Як стурбований сим усім Яновський не відразу те зробив, то один городовий ударив его з усеї сили в обличє. Яновський кинув ся на бік, а один салдат думаючи певне, що Яновський хоче боронити ся, кинув ся на него з штиком. В сей мент городовий сіпнув Яновського за плече і тим обратував его від штика, що вгородив ся в одвірок. Опамятавши ся трохи, Яновський побачив, що в его хаті мов погром перейшов: ваяляли ся подертї газети й книги, поперевертані кошики, цегла з розваленої груби і т. и. Скінчивши трус, пристав дозволив Яновському поскладати порозкидані річи. Складаючи своє добре, Яновський помітив, що не стає сорочок, годинника, гаманця з грішми, бритви. Він сказав про се приставу, а пристав справникови. Пристав повірив Яновському, що в его річи забрано, бо при его очах зникли 2 фляшки з одекольоном. Всього загинуло в Яновського на 90 карбованців. Трушено й у хатах у господині Яновського Лебединської: У неї знайдено чимало непевного Обоїх арештовано і одведено в поліцію. Четверо дітей Лебединської зістало ся в зруйнованім будинку і без грошей.

Д. Аркас, відомий автор опери «Катерина» й народної історії України, давно вже загнував у себе в Херсонщині школу; вона удержувала ся его коштом, а була під орудою земства; до сеї пори наука в тій школі вела ся, як в усіх школах на Україні, по московськи; тепер д. Аркас поставив був умову, щоб у его школі необхідне учено українською мовою, — інакше він школу закряє. Отже сеї осени всі діти, що вступили до школи Аркаса, учать ся вже на українським букварі Норця, виданім в Києві.

Вільні українські драматичні товариства пробувають під сей час ось в яких городах: товариство під орудою М. Садовського виїхало в Миргород, а звідти подасть ся в інші полтавські городи; товариство Карпенка-Карого грає в Харкові; тов. Суслєва — у Катеринославі; тов. Суходольського — в Баку (на Кавказі); тов. Левицького — в Одесі.

— Виділ тов. музичного «Станіславівський Боян» повідомлює отсим, що звичайні загальні збори сегож товариства відбудуть ся в середу дня 14. падолиста в комнатах «Рускої Бесіди» ул. Голуховського ч. 1. о годині 7. вечером з отсим порядком денним: 1) Відчитанє протоколу з послідних загальних зборів, 2) звіт в діяльності уступаючого Виділу, 3) касовий звіт, 4) звіт бібліотеки, 5) звіт школи музичної, 6) звіт Видавництва музичного, 7) вибір нового Виділу і 8) внесеня членів. Наколиб в означенім часі не явило ся відповідне число членів, відбудуть ся загальні збори того самого дня о годині 8. вечером. За виділ: *Евген Якубович*, голова, *Михайло Жмуркевич*, писар.

— Краєва рада шкільна іменовала в народних школах: Каз. Аргасинського учителем 6-кл. муж. школи в Городку, Елеон. Свидинську учит. 5 кл. жін. шк. в Косові, Франц. Барановську учит. 3-кл. шк. в Хотимирі, Мих. Височанську управителькою 2-кл. шк. на «Старім Ринку» в Сокалі; — управителями 2-кл. шкіль іменовані: Волдел. Лянґер в Постолівці, Йос. Воввода в Доїздові, Йос. Кукурудза в Замулинцях і Людв. Гавський в Стрепшині; учителями 1-кл. шкіль іменовані: Стан. Воляннівна в Стрепшині, А. Кернай в Висоцьку, Ольга Давилокова в Черемхові і Мих. Кукурудзова в Замулинцях; — учителями (-льками) 2-кл. шкіль іменовані: М. Кобилянський в Рогізні, Франц Доктор в Прибівці, Анна Процева в Верхомлі малій, Брон. Свйонтковска в Пшеґні нар., Ядв. Корєцка в Бистровичах і Гват Садковський в Желізняковій; — перенесеві учителі:

Стан. Якубовський з Чайкович до Гвіздя старого, Авг. Карпинська з Угриньковець до Торська, Кар. Залупська з Семаковець до Даниловець, Стан. Орловський з Коштові до Серакося, Олена Балова з Возьник до Деканович, Мар. Лігенза з Сулимова по Дорошова малого; — перенесені в стан супочинку; Павл. Вінтерова в Станиславові, Іван Луців в Надвірній, Йос. Германівна в Лопатині, Григ. Рибак в Липиці горішній і Юлія Смендова в Пикуличах.

— **Нацапня воружить ся до виборів.** В п'ятницю відбув ся у Львові зїзд мужів довіря галицьких Москалів. Після «Галічаніна» мало там бути 500 учасників, а по нашим інформаціям була там всего на всего сотка присутніх і то третину з того доставив академічний «Друг». Народам проводив пос. Курялович, а заступниками председателя були о. М. Матковський і пос. Барабаш. По відчитанню звіту з діяльності «Нар. Савста» реферував др. Дудикевич про політичне положення в Галичині, а др. Черлюнчакевич про реорганізацію «русско-народной» партії на основі широких мас селянських. Потім іменовано 135 членів виборчого комітету і ухвалено голосувати при найближчих виборах тимчасом на д-ра Евг. Олесницького і д-ра Короля, та вислано дві телеграми до правительства у Відні.

— **З залізниць.** Скорочене речинця заладованя, зглядно виладованя посилок на всіх шляхах ц. к. австр. залізниць державних і на шляхах залізниць приватних позістаючих в заряді державнім. По мысли постанов § 69, точка 7. регуляміну руху для залізниць в краях репрезентованих в державній радї і на підставі розпорядження ц. к. міністерства залізниць з дня 25. жовтня 1906 скорочує ся означений тарифою речинець за- і виладованя-посилок на 6 годин денних на шляхах ц. к. австр. залізниць державних і на шляхах залізниць приватних позістаючих в державнім заряді. Постанови ці входять в жите з днем 27. жовтня 1906 і дотичать також промислових шляхів.

— **Репертуар руского театру в Бучачи.**
Саля «Сокола». Початок о 7½ вечером. Білети продає торговля п. Рогозиньского. (Абонамент на 6 вистав під ряд 10 К).

Ві второк дня 6. падолиста «Діти Ванюшина» сензацийна штука в 4 діях С. Найденова.

— **Репертуар міського театру у Львові.**
Ві второк: «Евген Онегін».
В середу: La Bestia, др. в 5 д. Жулавського.
В четвер: «Евген Онегін».

Посмертні оповістки.

О. Ярослав Бачинський, парох в Кошилівцях і Попівцях, упокоїв ся дня 25. жовтня с. р. по довгій і тяжкій недугі. В. с. п.
Антоніна Гамота, жінка директора міської школи у Львові, упокоїла ся дня 2. с. м. в 57. році житя. В. І. п.

Телеграми

з дня 5. падолиста 1906.

Відень. З причини смерти архієп. Оттона цісар зарядив 6-тижневу двіреку жалобу від 6. с. м. На похорони прийдуть: кн. Альфред Фридрих яко заступник німецького цісаря і кн. Леопольд баварський яко заступник баварського регента.

Венеція. Саксонський король виїхав вчора до Відня.

Аш. На зборах всенімецьких виборців пос. Штайн заявив, що в ціли недопущеня до ухваленя виборчої реформи всенімецькі зроблять в палаті послів як найострійшу обструкцію.

Богдан Лепкий.

З дослідів над Шевченковою „Наймичкою“.

(Дальше.)

Людська думка має таку скорість, свободу рухів і такий безмежний простір перед собою, що відшукати дорогу, куди вона перейшла, є так трудно, як трудно вказати місце, на котрому майнула блискавиця.

Одна і друга часто губить ся в пітьмі темної ночі.

Мабуть і сам автор не все був би спроможний сказати, в якій спосіб повстала в його творнім вартаті ідея артистичного твору; як вона росла, розвивала ся і доспівала — а щож доперва посторонній чоловік, критик, чи біограф? Добре, коли його праці над гезею якогось артистичного твору пособляють реальні докази, прим. спомини, або листи — але що робити, коли їх нема?

Лішасть ся інтуїція.
Поки не буде виданих листів Шевченка, упорядкованих і уложених систематично та поки не віднайдуть ся деякі його рукописи, ми нераз будемо мусіти опирати ся на інтуїцію; більше здогадувати ся, як доказувати, більше відчувати, як знати.

Ті слова можемо приложити передовсім до поеми „Наймичка“.

Дарма шукати за першим імпульзом до написання сего цінного твору. Могла то бути правдива подія, оповідання, мієня, спомин — словом одна з тих численних причин, що запліднюють артистичну уяву. Скорше можемо розглянути ся за ґрунтом, на якому вона розвинула ся. Тим ґрунтом була, так як і в богато других Шевченкових творах, ідея материнства.

Поруч ідеї визволення народу з крпацтва, поруч почувань альтруїстичних і патріотичних, поруч ідеалу братерства і волі, ідея материнства є одним з найсильніших мотивів Шевченкової поезії.

Вона дуже часто і дуже сильно воружить душу поета.

У нашім раї на землі,
Нічого красшого не має,
Як тая мати молода
З своїм дитяточком малим.¹⁾

каже поет і додає, що іноді задивить ся на те явище і помолить ся, як перед образом сьвятим. З тих слів видно, як високо ставив поет, як він майже боготворив становище матери в людській суспільности.

(Дальше буде).

¹⁾ Поезії Тараса Шевченка. Виданє Товариства „Просвіта“. У Львові 1902.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ.

(Готель, реставрація і наварія — ріг ул. Сикстуської і Косцюшка у Львові).

Приїхали дня 4. падолиста: Йосиф Билень і Ів. Ружицкий з Сянока, Лукія і Софія Бучинські з Станиславська, о. Петро Билинський з Зарваниці, Залевська Вапда і М. Масяк з Мшави, др. Дмитро Левицкий з Камянки стр., др. Александер Савюк з Стрия, Онуфрій Малецкий з Перемишля, Кондрат Кальба з Мозолівки, Олімпія Дримадик з доньками з Жовкві, Наталія Жарська з сином зі Стронятана, Стефанія Крвавич з сестрою з Отиневич, Махайло Лисяк з женою з Топорова, Володимир Гвоздович з Белза, Адам Грабовеньский з Долини, Евеліна Сонєвicka з Кривого, Меланія і Ольга Долинські з Бродів, Яким Пасіка з Луки, Іван Олійник з Балучина, Северин Левицкий з Бродів, др. Олекса Сущко з Коломиї, Павло Демцьо з Борщева, Філарет Грабовеньский з Болехова, Олена і Стефанія Татух з Куликова, Ів. Сорока з Тернополя, Савва Попович з доньками з Павлова, Казимир Сеферович з Відня, Александер Свистун з Козови, Ольга Вітошинська з Підволочиск.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-05*
„ Кракова	2-31*, 5-50*, 8-45, 1-30, 5-25, 8-40 9-30*
„ Підволочиск	7-20, 11-45, 2-20, 5-50, 10-30*
„ Лавочного	7-29, 11-50, 10-50*
„ Рави рускої	7-50, 4-50
„ Станиславова	8-05
„ Самбора	8-15, 1-50, 9-20*
„ Яворова	8-18, 4-37
„ Коломиї	10-05
„ Ряшева	10-35

На Підзамче.

„ Підволочиск	7-05, 11-30, 2-08, 5-35, 10-16*

Зі Львова з головного двірця відходять:

До Кракова	12-45*, 1-—*, 8-35, 2-45, 6-35* 8-25 10-05*
„ Іцкан	2-51*, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*
„ Підволочиск	6-20, 10-55, 2-21, 6-15*, 9-50*, 6-55, 6-—*
„ Яворова	6-55, 6-—*
„ Лавочного	7-30, 2-30, 6-25*
„ Самбора	8-55, 4-15, 10-51
„ Станиславова	9-10*
„ Белзці	10-45
„ Ряшева	4-05
„ Коломиї	3-30
„ Рави рускої	7-25*, 11-35*
„ Стрия	11-10*

З Підзамча:

„ Підволочиск	6-32, 11-07, 2-32, 6-27*, 10-02*

Примітка. Поїзди посипні друковані є черенками товстими; поїзди нічні є зазначені звяздкою. Пора нічна числять ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звычайні білети їзди як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через цілий єнь в міскім бюрі ц. к. державних залізниць, пасаж Гавсмана ч. 9.

За певну і добру льокацію поручаємо:

- 4½% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні
- 5% листи гіпотечні преміювані
- 4% листи Товариства кредитового земского
- 4% і 4½% листи Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облігації проінваційні і вслякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсї деннім.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензацийна програма.

від 1. до 15. падолиста 1906.

Щоденно о 8. год. вечер представлєне В неділі і сьвята 2 представлєня о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятницї High-Life представлєне. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвига ч. 9.